

Cæpio, Manlius, magni Imperatores, quos modo cæsos, modo fugatos vidit Germania. Ac Rhythmi veteres notisunt:

Welcher im Krieg wil ungluck han

Der fang es mit den Deutschen an.

Urbium nomina.

Flumina.

Fortes vocat Iosephus, Martiales Dionysius, Bellaces Arrianus. Germano, nihil animosius, nihil ad incursum acrius, nihil armorum cupidius est, teste Seneca de ira. Est porro hodie Germania regio, adeo amœna, adeo pulcherrimis nitidissimisque urbibus, castris ac pagis exornata & exulta, ut non Italia, non Gallia, non Hispania ipsa cedat. Civitates liberae in ea numerantur **xxciv**: inter quas Colonia Agrippina, Wirtembergæ, Lubeca, Luneburgum, Francofurtum, Brema, Lipsia, Spira, Argentina, Friburgum, Augusta Vindelicorum, Tubinga, Heidelbergæ, Ratibona, Vienna, Praga, Buda &c, de quibus suis locis. Tot etiam ac tantis Germania (ut de Lacubus & Paludibus, quibus eam abundare frequentibus testantur Veteres, nihil dicam) irrigatur Fluminibus: ut etiam hac parte facile cum optimis regionibus certare possit. Hujus Fluviorum crebritatis causam indicat Seneca lib. Natur. *Quæstion. iiii, At contra, ait, constat Germaniam Galliamque, & proxime ab his Italiam abundare rivis, & fluminibus; quia Cælo humido utuntur, & ne æstate quidem Imbris carent.* Fluvii autem Germaniæ celebriores sunt Danubius, Rhenus, Amasis, Mœnus, Necarus, Albis, Suevus, Visurgis, Vistula. Danubius Ptolemæo & ceteris: Ister quoque Plinio & Straboni dicitur, hic horum nominum mutationem ponit ad ejus cataractas: ille ubi primum Illyrium alluit; Ptolemæus ad Axipolim urbem: Appianus ad Savi fluminis cum eo confluentiam: itaque ut superior pars Danubius; inferior vero Ister vocetur. Stephano *Μαῖνός* quondam dictus fuit: item Danubius, & Danusis: Addubanus nominatur apud Festum, nisi locus depravatus sit. Antiqua Numismata *Daunvius* legunt: Done & Donaw hodie appellatur, ab undarum sono & strepitu, ut habet Althamerus. Hunc secundum Nilum Amnium maximum qui in Mediterraneum pelagus fluunt, Sallustius scripsit: ac Fluviorum maximus Arriano lib. i de rebus gestis Alexandri dicitur. Oritur in silva Hercynia, in pago *Don Eschingen* ex terræ visceribus magna scaturigine ebulliens. Veteres vocant Montem, unde prodit Abnobam, quanquam itinere unius horæ, ut scribit Munsterus oculatus testis, nullus Mons ad scaturiginem ejus pertingit: sed effunditur copioso aquarum meatu & nunquam deficiente, ex colliculo quodam cujus eminentia vix habet, **xv** aut **xvi** Cubitos, id quod se diligenter lustrasse, addit. Hujus fontem Tiberius visendum sibi existimavit. Herodotus e Pyrenæis jugis oriri credidit, cujus fidem Aristoteles sequutus est **ii** Meteorologicor. Pyrenæos istos Maginus ponit in Germania ut errorem excuset gravissimorum Scriptorum. Fonte suo prolapsus, divagatur in palustria. mox in alveum receptus & subinde allabentibus rivis auctior, multas gentes, Suevos, Pannonas, Dacos, Bulgaros adit, donec sexaginta amnibus receptis, medio numero navigabilibus in Mare Euxinum evolvitur. Ostiis ut Dionysius, Strabo, Herodotus prodiderunt, **v**: ut Plinius **vi**; ut Ammianus & Solinus **vi**: tanto impetu & undarum copia, ut **xl** Millium passuum longitudine, intra amaras Maris undas, dulcem exhibeat haustum quærentibus. Et constat ab ultimis nostri finibus *Maris*, agminatim parvendi gratia petere *Pisces* (Ammiani